

ROZRADOWANIE (11) *sb n*

Teksty nie oznaczają é oraz ó; oba o prawdopodobnie jasne (tak w roz- oraz -owanie); oba a jasne.
sg A rozradowani(e) (6). ◊ I rozradowaním (1). ◊ L rozradowaniu (2). ◊ V rozradowani(e) (1).

◊ pl A rozradowaniã (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów) s.v. rozradować.

Radość, wesele; exsultatio, gaudium Vulg (11) :

rozradowanie czyje (1): W rozradowaniu íprawiedliwych/ hoyna chwałã: á gdy kroluiã żli/ vpãdek ludzki. Leop Prov 28/12.

W połączeniu szeregowym (1): Ale żydom/ zdãło íe íakoby im nowa fwiãtłóć weflã/ rádoć/ cześć y tańce/ v wízyftkich narodow/ miaft y krãin gdziekolwiek krolewskie Mándathy przychodzili/ dziwne rozradowania gody y wefela/ y fwiętã obchadzãli Leop Esth 8/17.

Zwrot: »dawać [kogo] w rozradowanie [komu]« = czynić kogoś obiektem czyjejs uciechy (1): Abowiem duflã złośliwa/ zãtrãci człowiekã ktory íã ma/ y dawa go w rozradowanie [in gaudium ... dat] nieprzyacielom Leop Eccli 6/4.

a. Jako akt uwielbienia Boga, uczucie ogarniające człowieka wierzącego (8) : WYkrzykaycie z wefelem Bogu wífelka ziemiã: słuście Pãnu z wefelem. Wchodźcie przed obliczność íego: w rozradowaniu. Leop Ps 99/2.

W przeciwstawieniach: »rozradowanie ... boleść, płacz, żaloba« [w tym: płacz i żaloba (1)] (2): Abowiem [Panie] nie kochãł íe thy w zãtrãceniu náflým bo po burzy czyniŃz vciŃŃenie/ á po płãczu y żãlobie rozradowanie wlewałz. Leop Tob 3/22, Is 65/14.

Zwrot: »brać rozradowanie« (1): á ítãd biorã wielkie rozradowanie y fwięci íego á kochãiã íe wprzibytkoch íwoich. RejPs 219.

Szereg: »rozradowanie i rozweselenie (a. wesele)« = gaudium et laetitia Vulg [szyk 1:1] (2): Powítańze ty chwało moyã o wífechmocny Pãnye/ Powítań zwyerzchowne wefele y rozradowane/ Tyś íam nád wílytkę muzykę/ yeft moye kochãnye/ K tobye z ochotnym ípyewãnim powítańe w zãranie. LubPs Y6; Leop Ier 15/16.

W przen (3) : Boś ty z miłofierdzya íwego dał moy miły Pãnie/ NawdzyęcznięŃze fercu memu to rozradowanie LubPs B3v.

Wyrażenie: »rozradowanie serca (a. serdeczne)« = exsultatio a. gaudium cordis Vulg (2): Dla tego to mowi Pan Bog/ [...] Otho fludzy moi będą chwãlić prze rozradowanie íerdeczne/ á wy będziecie krzyczeć prze boleść íerdecznã Leop Is 65/14; Nãlãzły íe mowy twoie/ á przyiãłem íe (iãko wdzięczny pokarm): Y íthãło mi íe flowo twoie rozradowaním y rozweŃelenim íercã moiego Leop Ier 15/16.

Przen (1) :

Zwrot: »mieć rozradowanie [z czego]« (1): Abowiem nietylko człowiek rozumny/ ále y ziemiã y niebo rofkocha íe ítego/ láfy głucho/ y íferokie polã/ y głębokoŃci morŃkie/ będą mieć wielkie rozradowanie ítego. A to dla kãkãwego á miłego przyŃcia pãnã íwoiego RejPs 142.

Synonimy: pocieszenie, rozweselenie, uweselenie, wesele.

Cf ROZRADOWAĆ SIĘ

